

KERESZTELESEK - 85

FIÚ - 50: törvényes - 40; törvénytelen - 10;
LÁNY - 35: törvényes - 31; törvénytelen - 4;

TEMETÉSEK - 44

FÉRFI - 20
NŐ - 24

HÁZASSÁGKÖTÉSEK - 45

TISZTA - 30
VEGYES - 15

öngyilkos - 3
ellátva szentségekkal - 24

JEGYESKURZUST

indítunk a 2006-ban házasulandók számára, fiatal házások bevonásával. Azok a jegyesek és fiatalok, akik 2006-ban a templomunkban tervezik házasságkötésüket, kérjük, hogy vegyenek részt a **jegyeskurzuson**.

A jegyesek csakis a jegyeskurzus elvégzése után köthetnek házasságot a templomunkban.

Minden második hónapban lesz jegyeskurzus, és a jegyesek az év folyamán a házasságkötésük előtt ezek bármelyikén résztvehetnek. A jegyeskurzusok időpontja:
március 4, 11, 18, 25 és május 6, 13, 20, 27.

Kérjük a jegyeseket, hogy a házasságkötés előtt legalább két-három hónappal jelentkezzenek a Boldog Özséb Római Katolikus Plébánia hivatalában.

**KEDVES HÍVEINK! KEDVES SZÜLŐK!
KEDVES VÁLLALKOZÓ TESTVÉRÜNK!**

Ajánlja fel az
ÉVI JÖVEDELEMADÓJA 2%-ÁT
a Boldog Özséb Római Katolikus Egyházközség által létrehozott
„BEATUS EUSEBIUS” EGYESÜLETNEK
gyerekeink és fiataljaink neveléséért!

Önnek nem kerül SEMMIBE...
...nekünk pedig NAGY SEGÍTSÉG!

2%

Egyesületünk adatai:
ASOCIAȚIA „BEATUS EUSEBIUS”

Str. Dózsa György nr.1

C.I.F. 18271274

Cod IBAN RO33RNCB0127013469830003 BCR Tg. Secuiesc

2%

Köszönetet mondunk

a **New Fashion SA** és
a **Zarah Moden SRL**

vezetőségének a lap nyomdai költségének fedezéséért.

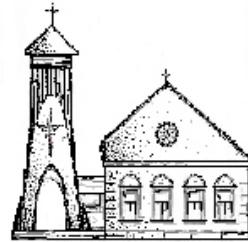
Az Úr áldja meg munkájukat!

Kiadja a kézdivásárhelyi Boldog Özséb
római katolikus plébánia

Cím: Szél utca, 7 sz. Tel/fax: 0267-365059

E-mail: boldogozseb@yahoo.com

Munkatársak: Dr. Kerékes László plébános,
Kovács Péter segédlelkész, Györgyjakab Beáta,
Molnár Judit, Kertész Mária, Kertész Tibor

Élő vízforrás

„Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé nem szomjazik meg, hanem a víz, amit adok neki, örök életre szókellő vízforrás lesz benne.” (János 4, 14)

A KÉZDIVÁSÁRHELYI BOLDOG ÖZSÉB RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA HAVILAPJA

Lépteinket Krisztus nyomába igazítsuk

Elteltek a farsangi álarcos együttlétek, bálók, illetve iskolai ünneplések. Mindenki próbált egy maszkot keresni magának, azt magára venni és előadni. Így történt az óvodások, „kisapostolok”, illetve a ministránsok farsangi együttlétének. De ezen ünneplések végén a maszkok lekerültek az arcokról, s mindenki ugyanolyan lett, mint előtte.

Most néhány napja, egész pontosan Hamvázószerdával kezdetét vette a nagyböjti szent negyven nap. E megtérés negyvennapos nagyböjti útján nagyon nagy lehetőségünk van arra, hogy azoktól a maszkoktól próbáljunk megszabadulni, amik mögé elbújunk, s amik igazából Isten szemével nézve nem mi vagyunk. Magunkon illetve magunkban hordjuk, s nagyon sokszor azt gondoljuk, olyanokká kell válnunk, formáljuk saját keresztény életünket. Pedig sokszor nem vesszük észre, hogy csak saját magunkra erőltetjük magunkra lelkiismeretünket megnyugtató, illetve egy kis időre elhallgatva.

Szent Bernát azt mondja: „E rövid idő alatt az év többi napjának mulasztásait jóvátehetjük, és a lélek tisztaságát megízelve, az egész hátralévő esztendő folyamán törekedhetünk megőrizni a szent negyven nap gyümölcseit.”

II. János Pál pápa ezt így fogalmazza meg: „A nagyböjten gyakorlatra válthatjuk a lélek töredelmét. Nem a szomorúság és a kényszerű lemondás eszközein át, hanem a büntől felszabadult lélek derűjével, mely ismét megtalálja útját a boldogság felé.” Negyven nap nem nagy idő ahhoz, hogy az imádság, a böjt és a nagylelkű, jótékony szeretet gyakorlása közben lépteinket

Krisztus lába nyomába igazítsuk, és hittel Hamvázószerdával kezdetét vette a nagyböjti szent negyven nap. E megtérés negyvennapos nagyböjti útján nagyon nagy lehetőségünk van arra, hogy azoktól a maszkoktól próbáljunk megszabadulni, amik mögé elbújunk, s amik igazából Isten szemével nézve nem mi vagyunk. Magunkon illetve magunkban hordjuk, s nagyon sokszor azt gondoljuk, olyanokká kell válnunk, formáljuk saját keresztény életünket. Pedig sokszor nem vesszük észre, hogy csak saját magunkra erőltetjük magunkra lelkiismeretünket megnyugtató, illetve egy kis időre elhallgatva.

kövessük őt a kereszttúton a halálba, s majd a feltámadásba. Milyen nagyböjt tetszik tehát a szerető Jóistennek? Az igazságot, a megbocsátást és a nagyvonalúságot kéri tőlünk. Azt is kéri, segítsünk a szegényeken. A nagyböjt tehát az, amikor azt adom, amit nélkülözni tudok, amiről jó szívvel kész vagyok lemondani. Ez a szív teljes átváltozása. A nagyböjt imádság is, azért imádkozzunk, hogy szerető

Jóistenünk adja meg nekünk a Szentlélek erejét, hogy amit elhatározunk erre a nagyböjtre, abban ki tudjunk tartani, meg tudjuk valósítani, életté tudjuk váltani, ha olykor nagyon nehéz is.

Tegyünk meg mindent tőlünk telhető de csak szabadon, örömmel, szeretettel hogy szebbek, mélyebbek és tökéletesebbek legyenek keresztény életünk nagyböjti napjai. Kovács Péter segédlelkész

Március

5. Ter 9,8-15; Zs 24; 1Pét 3,18-22;
Mk 1,12-15

6. Lev 19,1-2.11-18; Zs 18b; Mt 25,31-46

7. Iz 55,10-11; Zs 33; Mt 6,7-15

8. Jón 3,1-10; Zs 50; Lk 11,29-32

9. Eszt 4,17; Zs 137; Mt 7,7-12

10. Ez 18,21-28; Zs 129; Mt 5,20-26

11. MTörv 26,16-19; Zs 118,1-8; Mt 5,43-48

12. Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18; Zs 115;

Róm 8,31b-34; Mk 9,2-10

13. Dán 9,4b-10; Zs 78; Lk 6,36-38

14. Iz 1,10.16-20; Zs 49; Mt 23,1-12

15. Jer 8,18-20; Zs 30; Mt 20,17-28

16. Jer 17,5-10; Zs 1; Lk 16,19-31

17. Ter 37,3-4.12-13a.17b-28; Zs 104,16-21;
Mt 21,33-43.45-46

18. Mik 7,14-15.18-20; Zs 102; Lk 15,1-3.11-32

19. Kiv20,1-17; Zs18; 1Kor1,22-25; Jn 2,13-25

20. 2Sám 7,4-5a.12-14a.16 Zs 88, 2-29;
Róm 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a

21. Dán 3,25.34-43; Zs 24; Mt 18,21-25

22. MTörv 4,1.5-9; Zs 147; Mt 5,17-19

23. Jer 7,23-28; Zs 94; Lk 11,14-23

24. Oz 14,2-10; Zs 80; Mk 12,28b-34

25. Iz 7,10-14; Zs 39; Zsid 10,4-10; Lk 1,26-38

26. 2Krón 36,14-16.19-23; Zs 136; Ef 2,4-10;
Jn 3,14-21

27. Iz 65,17-21; Zs 29; Jn 4,43-54

28. Ez 47,1-9.12; Zs 45; Jn 5,1-3a.5-16

29. Iz 49,8-15; Zs 144; Jn 5,17-30

30. Kiv 32,7-14; Zs 105,19-23; Jn 5,31-47

31. Bölcs 2,1a.12-22; Zs 33; Jn 7,1-2.10.25-30

Április

1. Jer 11,18-20; Zs 7; Jn 7,40-53

2. Jer 31,31-34; Zs 50; Zsid 5,7-9;

Jn 12,20-33

„Aki az igazságot cselekszi, a világosságra megy.”
(Jn 3,21)

„Cselekedni” az igazságot? Az igazságot az ember vagy megtudja, vagy elmondja... Jézus szerint azonban az EMBER AZ IGAZSÁGOT „TESZI”. Meglepő, amit mond.

Ez az életige arra hív, hogy az **IGAZSÁG SZERINT CSELEKEDJÜNK, AZ EVANGÉLIUMNAK MEGFELELŐEN.** Azt kéri tőlünk, HOGY VÁLTSUK VALÓRA ISTEN IGÉJÉT, NE CSAK HALLGASSUK.

A hit és az erkölcsi magatartás szoros kapcsolatban állnak egymással. Azoktól is ugyanez a következetesség várható el, akiknek nincs különösebb vallásos hitük. A lelkiismeretük által diktált legmélyebb meggyőződés ugyanis igényli, hogy megvalósítsák az igazságot.

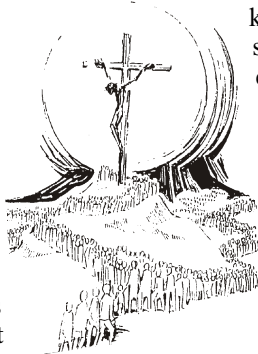
A megélt igazság gyümölcse az, HOGY ELJUTUNK A VILÁGOSSÁGRA, „befogadjuk” Krisztust. Jézus megígérte: „Aki szeret engem, (...) annak kinyilatkoztatom magam.” Ő az „igazi világosság”.

Az igazság megélésének gyümölcse TANÚSÁGTÉTELIS ABBAN A TÁRSADALOMBAN, AHOL ÉLÜNK. Jézus erről is beszélt, amikor arra hívott bennünket, hogy ragyogtassuk fel a világosságot „az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és magasztalják mennyei Atyátokat”.

A HITELES ÉLET ÉKESSZÓLÓBB MINDEN BESZÉDNÉL. A gyerekek következetességet kérnek szüleiktől: tartsanak össze, erősítsék a családi harmóniát. Az állampolgárok következetességet várnak a politikusoktól, akiket megválasztottak: legyenek hűek a megállapodás szerinti programhoz, szenteljék magukat a közjónak, kezeljék becsületesen az anyagi javukat. A diákok következetes oktatást és nevelést igényelnek a tanároktól. Tisztességet és hozzáértést szokás elvárni a kereskedőktől, a munkásoktól, a szakemberektől...

A társadalom azért is épül, HOGY TANÚSÁGOT TESZÜNK ARRÓL, HOGY IDEÁLJAINK ÉS HÉTKÖZNAPI VÁLASZTÁSAINK ÖSSZHANGBAN VANNAK EGYMÁSSAL.

Chiara Lubich

A szokatlan jégcsap

Az alpesi vidéken egy szikla alatt volt egy vadnyúl tanyája. Néha bizony éhezett is. Nem volt válogatós, ezért mindenféle fűvel meglegedett.

A nyári virágok a nyulat mindig barnásszürke mellényben látták, a hó és a jég, akik télen látták, szép világos zubbonyt szemlélhettek rajta.

A tél vége felé, amikor a nyúl éppen öltözetet szeretett volna váltani, a kiálló szikla szélén megjelent egy jégcsap. Kétségbeesetten kapaszkodott a sziklába.

- Te mért nem akarsz elmenni a többiekkel? - kérdezték tőle a fenyőfák. - A végén teljesen legyengülsz és elolvadsz.

- Nem, én maradok. Egész télen mást sem hallottam, csak azt, ahogy a tavasz szépségeiről áradoztatok. Ezért úgy döntöttem, hogy bevárom a tavaszt, talán még a nyarat is.

Az idő egyre enyhébb lett és a jégcsapnak el kellett bújni a nap elől. Egy reccsenéssel leszakadt a szikláról, és egy repedésbe esett, ahová a nap sugara nem érhetett el.

Az idő még jobban megenyhült és a nyúl élelem után nézett. A jégcsap meg azon fáradozott, hogy ne olvadjon el. Ezért egyre mélyebbre gurult a repedésben. Minden igyekezete azért volt, hogy végre fényes eget, zsenge fűvet, margarétát és havasi gyopárt lásson.

Egy délután éles dörrenés remegtette meg a levegőt. Estefelé megjelent a nyuszi. Alig tudta vonszolni magát. Nagyon meg volt tépázva és vérzett is. Biztosan láza is volt.

- Szegénykém, szegénykém - kiáltotta meghatódva a jégcsap, hiszen a szíve nem is volt jégből. - Ki tette ezt veled?

- Nem tudom - szólt lázas hangon a nyuszi és lerogyott a földre - csak egy nagy fény láttam és elsüvített valami a fülem mellett. Megsebesültem. Szomjas vagyok.

A jégcsap nem vonakodott. Lejjebb gurult, egészen a bejárat széléig, ahol már volt egy kis

Az oldal szerkesztője: Molnár Juckó

nap és gyorsan olvadni kezdett. Sűrű, üdítő cseppek formájában hullott a meglőtt nyúl sebeire és kiszáradt szájába.

- Ki sír ott fent? - dadogta a nyuszi, lassan magához térve.

A jégcsap nem tudott többé válaszolni. Nem láthatta meg a havasi gyopárt, a margarétát, felettük a kék éggel. És semmit sem, ami pedig szép, nagyon szép lett volna.

Kedves barátaim!

A barátság azt jelenti, hogy szeretjük felebarátunkat. Ezt mondja Jézus: „Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szeretlek benneteket. Senki sem szeret jobban mint az, aki életét adja barátaiért.” (Jn 15,12-13)

A jégcsap feláldozta magát, hogy barátja, a nyúl életben maradjon. Jézus is feláldozta magát, hogy az embereknek örök élete legyen, hogy neked is örök életed legyen.

A jégcsap halála végleges halál; Jézus feltámadt és ezzel átsegít minket is egy új életbe.

A nagybőjt alatt törekedjétek ti is arra, hogy áldozatot hozzatok, hogy felajánljátok kis lemondásaitokat Istennek.

Jézus nem tartott semmit vissza magából, teljesen nekünk ajándékozta önmagát. Eljünk mi is így!

Csermelyke

Amint az előbbi oldalakon, a *Pasztorális Terv* márciusi témája a **lelkiismeret vizsgálat, a gyónás**. Ennek kapcsán hosszú kérdéssor fogalmazódott meg bennem, ezt igyekszem a továbbiakban megosztani. Célom nem mások lelkiismeretének vizsgálata, azért mégis jó lesz közösen vizsgálódnunk.

Fő kérdésem az, hogy **tart-e mai ifjú lelkiismeretvizsgálatot?** Megvizsgálja-e egyáltalán, hogy mi van lelke legmélyén: mire vágyik, mi zavarja, mi nyugtalanítja, mi ad erőt a továbblépéshez? Vajon elítéli mint fölösleges önmarcangolást vagy meglátja benne azt a lehetőséget, amely kiegyensúlyozottságot adhat számára? Teremt-e egyáltalán időt a megállásra, arra, hogy magába nézzon? Van-e igénye a mai fiatalnak az önmaga bensőjének a vizsgálatára? Van-e türelme lelkével, annak rezdüléseivel foglalkozni? Aki erre képes sokat ismer már Isten természetéből. Aki leállt, képes-e megvizsgálni cselekedeteit, összevetni azokat Isten tetteivel, melyeket szeretetből tett értünk? Képes-e mérlegelni szeretetét összehasonlítva Isten önfeláldozó szeretetével? Képes-e felismerni, hogy elesett e szeretet vizsgán? Képes-e belátni gőgösségét, a haragot, amely benne van? Felismeri-e az irigységet, a butaságot?

Képes tehát a mai fiatal a bünbánatra?

Vajon képes-e a mai fiatal Isten szavára figyelni, a Szentírás ígéire: „*Ismerem cselekedeteidet ... azt mondom: 'Gazdag vagyok, és igen sok kincsem van, nem szorulok rá semmire', és nem tudod, hogy nyomorult és szárnalmas vagy, szegény, vak és meztelen. Tanácsolom neked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált színaranyat, hogy meggazdagodj: öltözz fehér ruhába, hogy ne legyen látható meztelenséged szégyene; s kend be szemed szemkenőccsel, hogy láss. Mert akiket szeretek, azokat korholom és megfenyítem; buzdulj tehát föl, és tarts bünbánatot. Íme az ajtónál állok és zörgetek. Ha valaki meghallja szavamat, és kinyitja nekem az ajtót, bemegyek hozzá, vele étkezem, és ő énvelem. Aki győz annak megadom, hogy velem üljön trónomon, mint ahogy én is győztem, és Atyámmal ülök az ő trónján.*” (Jel 3, 15. 17-21).

Vajon képes-e a mai fiatal mélyen megérteni, hogy mekkora súlya van a Szentírás szavainak: „*De kifogásom van ellened: az, hogy elhagytad első szeretetedet. Emlékezz hát arra, honnan estél ki, tarts bünbánatot, és tedd azt, amit korábban tettél; mert különben fellepek ellened.*” (Jel 2, 4-5a)

Györgyjakab Beáta

A Boldog Özséb plébániai ifjúsági csoport csütörtökönként 6 órától a közösség által ISTENHEZ próbál közelebb kerülni.

Az oda járó 7-12. osztályos diákok társakat, nyugalmat, békét, értelmet kereső fiatalok.

E találkozók alkalmával közösen imádkozunk, beszélgetünk, játszunk, alkotunk, előadásokat hallgatunk, filmet nézünk, kézműveskedünk, táncolni tanulunk, kirándulunk, pingpongozunk, zenét hallgatunk, kártyázunk, énekelünk és még sok más.

Aki kíváncsi ránk, vagy e tevékenységek valamelyikére, bátorítjuk:

Jöjjen el, szeretettel várjuk!

AZ IFIK PROGRAMJA CSÜTÖRTÖKÖNKÉNT:

Márc. 9: Keresztút az életemben

Márc. 16:

előkészület a lelkinapra

Márc. 23 - Bibliaóra

**MÁRCIUS 18 -
KERÜLETI IFJÚSÁGI
LELKINAP**

**Márc. 30 -
Lelkiismeretvizsgálat**

Ápr. 6: - Életige

Március 1-e, **Hamvazószerda**, ezzel kezdetét veszi a nagyböjti időszak. Hamvazószerdán és Nagypénteken **szigorú böjt** van. Ez azt jelenti, hogy 18-60 éves korig ezeken a napokon háromszor étkezhetünk és csak egyszer szabad jóllakni, 14 éves kortól pedig húst és húsfélét sem szabad fogyasztani. Minden más pénteken a Nagyböjt folyamán kötelező a hústól való tartózkodás 14 éves kortól. Tartózkodjunk a zajos mulatságoktól. A templomban az oltáron a virágokat mellőzni kell, az orgona is csak az éneket kísérheti.

A nagyböjti időben minden pénteken és minden vasárnap du. 4:15 órakor **keresztúti ájtatosságot** tartunk. A nagyböjti vasárnapokon ezt plébániánk egyes csoportjai végzik, éspedig:

Nagyböjt. I. Vasárnapja

Ministránsok és gyerekek

Nagyböjt. II. Vasárnapja

Ifjúság

Nagyböjt. III. Vasárnapja

Bibliacsoport

Nagyböjt. IV. Vasárnapja:

Skapuláré Társulat

Nagyböjt. V. Vasárnapja:

Rózsafüzér Társulat

Virágvasárnap

Házas Hétféve és Családosok Csoportja

Dr. Kerekes László plébános

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyházunk új tagjait:

- ✚ Déva Barbara Ágnes
- ✚ Borsó Dániel
- ✚ Dragomán Erik
- ✚ Berecki Zalán Tamás
- ✚ Spätaru Robert Daniel
- ✚ Ercse Réka Mária
- ✚ Fábíán Hunor Attila János
- ✚ Daczó Helga Rita
- ✚ Kiss Flórián

Halottaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

- ✚ Páll Kádár Magdolna
- ✚ Székely Lajos
- ✚ Tóth Mihály
- ✚ Albert Tóth Berta
- ✚ Kelemen Árpád
- ✚ Kovács Piroska

Az egyháztanácsosok segítségével megkezdjük **egyházunk felmérését,**

hányan vagyunk, kik az új hívek, kik távoztak el, mennyi lehetőségünk van az új plébánia és közösségi ház felépítésére.

A felmérés alkalmával rendezhetjük egyházi hozzájárulásunkat

Betegeinken segítsünk, hívjuk el az atyákat a betegek szentségének kiszolgáltatására. Tekintsük lelkiismeretbeli kötelességünknek beteg testvéreinket megerősíteni a szentségekkel.

Kovács Péter segédlelkész

Nagyon fontos egy rendezett élethez a lappal tudok indulni. Most minden bűnbánat. Mit jelent ez? Hogy visszatérek a valamire való embernek van külön Jöistenhöz. Egy megfordulás. Mint a tékozló pszichológusa. Pedig ezt régen kitalálták már: a fiúé, aki elhagyja, otthagyja az apját, más a szentgyónásban lelki beszélgetésben leteheteket mindent és újrakezdekhetek.

Melyik orvos, melyik pszichológus mondhatja nekünk: „bűneid megbocsájtva... menj, többé ne vétkezzél...”? Az Isten szeret és az Isten által ezt csak az Ő Egyháza tudja kimondani. Mekkora öröm, hogy Isten maga mögé dobta a bűneimet! Elfelejtí, és ma született bárányként mázsás köveket, terheket ledobva léphetek ki abból a kétajtós szekrényből, amit gyóntatószéknek hívunk.

Nincs az a sötét élethelyzet, amibe Isten fénye be ne tudna világítani. Nincs az a ledegradált, „padlótfogott” élet, ahonnan ne lehetne felmászni. Ha akarom, felkelhetek, otthagyhatom a moslékos vályút, mint a tékozló fiú. Kezdek egy új életet. Az Atya mindig vár. Az ajtó mindig nyitva van. Ott nem a fiú volt a tékozló, hanem az apa volt: tékozló megbocsátó szeretetét.

Milyen jó, hogy mindig hazamehetünk! Milyen jó, hogy nekünk az Isten mindig megbocsát! Jobb latrok, Zakeusok, bűnbánó Magdolnák mindig voltak. Az emberi élet gazdag ságához tartozik, hogy tudok újrakezdeni, tudok húzni egy vonalat és tiszta

Legnagyobb öröm újra a napba nézni és aki a napba néz, annak fényesebb lesz az arca. Nem azért bánjuk meg bűneinket, mert félünk a hatalmas, rettenthetetlen Istentől, hanem azért, mert megbántottuk a Szeretet Istenét. Egyik legnagyobb bűn a szeretetet visszautasítani, a felénk hajló kezét ellökni, mikor hálátlan vagyok az Istennel szemben.

A bűn az, ami rosszabbá tesz, ami embertelenné tesz, ami elszakít Istentől, szeretteimtől, ami sárba tapos, ami bennem nem az életet, hanem a halált erősíti.

A bűn a szeretetlenség... A bűneinket itthagyjuk, le tudjuk vetni, de a szeretet az, ami áttemel az örök életbe és örök - mert Isten a szeretet.

A gyóntatószékben nem angyalok ülnek: hús-vér papok; nem ítélőbírók, hanem segítőtársak. A rosszba, a bűnbe akar minket lökni a sátán, a gonosz. A gyóntatószéktől el akar vonni, aggályokat támasztva: Minek?... Mit fog szólni?... Nem olyan nagy bűn... Ez csak pszichológia... Ez csak emberi dolog... Legyen alázatunk, ne féljünk.

A bűnt nem kell túlbeszélni, lepakolni kell, hogy szárnyalhassunk. A léghajó akkor tud felemelkedni, ha kidobjuk belőle a homokzsákokat.

Isten a bűnt megveti, de a bűnöst magához öleli. Ne ragaszkodj a bűneidhez, engedd ki a kezedből azokat és a többit bízd a Jöistenne.

A keresztjével kezdjük közös át gondoltuk ezt, de azért jó újra felidézni, mire imádságunkat. Be kell viszont ismernünk, hogy hét közben nem mindig a szerint élünk, amit hiszünk: nem mindig engedelmességek Jézus tanításának; nem mindig szeretetből döntünk vagy szólunk. Tetteink nem mindig arról tanúskodnak, hogy Isten gyermekei vagyunk. Pedig kereszttel éppen azt mondtuk magunkról, hogy Jézus tanítványai akarunk lenni.

Akkor most mit tegyünk? Állítjuk, hogy jók akarunk lenni, de be kell vallanunk, hogy nem mindig vagyunk azok. Haza kellene mennünk, és otthon maradnunk addig, amíg nem javul helyzetünk? De miől leszünk jobbak, ha eddig nem sikerült?

Ezért van a szentmise kezdetén a bűnbánati szertartás: **csendet tartunk, magunkba nézünk, itt BOCSÁNATOS BŰNEINKRE Isten irgalmát kérjük.** Rosszat teszünk, mert egyedül gyengék vagyunk. Nem azért maradunk, mert olyan jók vagyunk, hanem pontosan azért, mert szükségünk van Szerető Istennünkre.

A csend után érdemes figyelni a bűnbánati ima szavaira: elmondjuk és bevalljuk, **HOGY ROSSZAT TETTÜNK CSELEKEDETEINKKEL, SZAVAINKKAL ILLETVE GONDOLATAINKKAL, ÉS EZENFELÜLELMULASZTOTTUK AJÓT, AMIT TEHETTÜNK VOLNA.** Ez egy nagyon fontos szempont, mert a keresztny élet nemcsak arra hív, hogy óvakodjunk a büntől, hanem **hogy tegyük a jót.**

Milyen lépései vannak ennek a szertartásnak?

1. A pap, illetve a liturgia lehetőséget ad, hogy **MINDENKI VÉGIGGONDOLJA, HOGY MI AZ, AMIT SZERETNE A MENNYEI ATYÁNAK ÁTADNI;** amit megbánt, és amiben Isten segítségére van szüksége. Legtöbbször már korábban

át gondoltuk ezt, de azért jó újra felidézni, mire jutottunk. Csendben pár percet gondolkodunk, és csendben megfogalmazzuk magunkban ezeket a dolgokat.

2. **HANGOSAN MEGVALLJUK, HOGY VALÓBAN GYENGÉK ÉS BŰNÖSÖK VAGYUNK,** és szükségünk van mások imájára is.

3. **KIMONDJUK, HOGY MINDEZEKÉRT BOCSÁNATOT KÉRÜNK.** Ez közös ima, ezért nem fejezhetjük ki saját szavainkkal gondolatainkat. Az Egyház segít ebben, felkínálja a szavakat, de szívünket nekünk kell hozzáadnunk. A bánat a miénk, és kérésünk is egyéni ima.

MEGFONTOLANDÓ:

A legközelebbi alkalommal előre gondold át otthon, hogy miben szeretnél változni, mi az, ami téged közelebb hozhatna Szerető Istennünkhöz. Mi az, amiről megfeledkeztél, és pótolnod kellene?

EZEKET MIND MOND EL ISTENNEK, ÉS KÉSZÜLJ FEL ARRÁ, HOGY MÁS

GONDOLATOKKAL MÉSZ HAZA, MINT MIRE A SZENTMISÉRE ÉRKEZTÉL! KÖSZÖND MEG MINDIG, HOGY MEGBOCSÁTOTT NEKED ISTEN, ÉS TÉNYLEGESEN ÉPÍTSD BE ÉLETEDBE MINDAZT, AMIT A SZENTMISÉNELHATÁROZTÁL!

Jakob Kock írja: „Valahányszor szentmisén veszünk részt, bocsánatot kérünk Istentől mindenért, amit hibáztunk gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással. **De tényleg elismerjük-e ilyenkor hibáinkat, vagy csupán üres szavak, szólamok az elmondott bűnbánati ima?**” Kérdezzem meg saját magamtól, hogy valóban, hogy állok én ezen a téren?

Kovács Péter segédlelkész

(az öt éves pasztorális terv második éve)

Ennek a második pasztorális évnak is van egy összefoglaló témája, ami így szól: **SZEMÉLYES, CSALÁDI ÉS KÖZÖSSÉGI ÉLETÜNK ARNYOLDALAI ISTEN SZERETETÉNEK FÉNYÉBEN.**

MÁRCIUS LELKIISMERETVIZSGÁLAT

Hogyan készüljek a kiengesztelődés szentségére a szentgyónásra?

Amikor gyónás előtt magamba nézek, akkor ennek célja nem annyira jó és rossz tetteim mérlegelése az utolsó gyónásom óta eltelt időben, mint annak átgondolása, milyen nagylelkű volt válaszom Istennek és az embereknek ennek a néhány hétnek, vagy hónapnak a folyamán.

A lelkiismeretvizsgálat mindennapi, vagy rendszeres része kell, hogy legyen keresztény életünknek. A kiengesztelődés, a szentgyónás szentségére készülve a lelkiismeretvizsgálat több nappal a gyónás előtt kell hogy kezdődjék.

Legfőbb segítségünk abban, hogy jól készüljünk a szentségre, a Szentlélek. A gyónásra való készülést a Szentlélek segítségül hívásával kezdjük, kérve hogy felismerjük, életünk mely területein van szükségünk megtérésre, változtatásra és gyógyulásra? Milyen magatartásformák uralkodnak különböző kapcsolataimban? Milyen magatartásformák vannak romboló hatással életünkre? Életünk általános irányvonala mennyiben Isten-központú, ember-központú, én-központú, dolog-központú? Mennyire nagylelkű az életünk Isten és az emberek szolgálatában?

GÓG - Mikor nem értettem meg saját igazi értékeimet és hatottam negatívan másokra? Voltam-e hazug, ítélkező, figyelmetlen, sértődékeny vagy fölényes? Előfordult-e, hogy nem ismertem el mások sikereit? Milyen hibákat látok másokban? Ítélezem-e, mert bennem van a kisördög, vagy mert büszke vagyok erőmre?

BÍRVÁGY VAGY MOHÓSÁG - Mikor teszek úgy, mintha az anyagi javak, a pénz, az idő fontosabbak lennének, mint a lelki adományok?

A TEST KÍVÁNSÁGA - Mikor és hogyan nem szolgáltam minden porcikámmal a helyes felebaráti szeretetet?

HARAG - Mitől félek? Mi aggaszt? Neheztelek-e másokra? Nehéz-e megbocsátani? Tudtam-e lelkileg fejlődni a hibák, feszültségek, sebződés által is? Szembenézek-e önmagammal vagy letagadom?

TORKOSSÁG - Hogyan menekülök a bizonytalanságtól? Túl sok evés, ivás, tévé, tanulás, munka, stb.?

IRIGYSÉG - Kritizálok-e másokat, hogy felépitsem magamat? Unatkozom, amikor másokat dicsérnek? Kicsinyítem-e sikereimet, amikor mások emlékeztetnek rá (szerénység, álszerénység)? Figyelek-e mások szavaira, beleélem-e magam érzéseikbe? Tudok-e új barátságot kötni nehéz emberekkel is? Hűséges vagyok-e felebarátaimhoz, Istenhez?

LUSTASÁG - Kerülöm-e a kockázat és áldozatvállalást azért, mert nyugodtabb életet akarok élni? Rutinnal, szokásból dolgozom-e vagy friss lendülettel? Tanulok-e a múltból, a jelenben élek-e és tudok-e tervezni a jövőre? Töreksem-e arra, hogy családomat, közösségemet, egyházamat, körülöttem élő felebarátaimat építsem? Napom mely részét élné meg Krisztus másképpen?

HATÁROZZAM EL ÉS TEGYEK MEG MINDENT AZÉRT, HOGY KOMOLYAN KÉSZÜLJEK FEL A LELKIISMERETVIZSGÁLATBAN A SZENTGYÓNÁSRA.

MINISTRÁNSAINK VALLOTTAK...

A csengettyűsöknek válaszolták a házszentelés alkalmával:
**„BEENGEDIK-E
A SZENTKERESZTET?”**

„Jó, hogy nem 6 órakor jöttetek!”

„Igen, ... melyik lépcsőházban van Árpád papbácsi?”

„Köszönöm, szívem, majd meghálálom!”

„Most nem, mert nincs keresztem!”

„Igen!”

(és versmondás közben szembecsukta az ajtót)

„Szia! Gyere be!
A férjem épp fürödik!”

„Zsóka, te vagy-e?”

„Nem, mert disznót vágtunk.”

„Most nem,
mert nem vagyunk itthon!”

„Menj, ne hülyéskedj itt nekem...”

„Mi van? Aprószentekelni jöttetek?”

„Katolikusok vagytok-e?”

Papbácsi:

„A mi segítségünk az Úrnak nevében...”

(közben a kutya körbeszajogja, figyelni mit mond és szinte válaszolja: „Ki az eget és a földet és a kutyákat teremtette...”)

Vidimusz hallotta:

„Jön a papbácsi!”
mintha azt mondták volna:
„Jön a Mikulás!”

A szó „ministráns” latin eredetű (*ministrare* = szolgálni). Olyan személynek kell tehát lennie, aki a hívők nevében, vagy együtt velük válaszolhat, vagy szolgál a papnak, az istentiszteleteken, a liturgiában. Esetleg felolvassa az igeliturgia bizonyos részeit.

Ez a szolgálat már az egyház keletkezésekor igen fontosnak mutatkozott. Fiatal, becsületes emberek mutatkoztak rá a legalkalmasabbnak. Egész szívükből szerették az istent és szolgálni akartak neki.

Kezdetben a ministránsok öltözete nem különbözött a többi emberétől, de később ők is ünnepelesebb öltözetet kaptak, ugyanúgy, mint a papok, hogy ezzel is rámutassanak fontos szerepükre a szentmise ünneplésekor.

A ministráns mindig példaként szolgált társai számára. A történelem folyamán több ilyen nagy példával találkozunk, akik közül kettőt védőszentjüknek választottak maguknak a ministránsok.

Ez a két szent Szavió Szent Domokos és Szent Tarziciusz, az áldozatkészség, a hősiesség és Jézus Krisztus iránti hűség példaképei.

Valaki egyszer ezt mondta: „A ministránsok a természet különleges erői közé tartoznak. Néha úgy viselkednek, mint a hurrikán, néha, mint a tájfun.” Az oltárnál mindannyian szentként viselkedünk. De mi van a szentmise után? Követnünk kellene a védőszentjeinket tulajdonságainkban és jellemükben, amivel kiérdemelték a mennyei koronát. A templomban, az utcán, az iskolában vagy otthon - legyünk a hit, a remény és a szeretet tanúi.

